

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 83.504 van 17 november 1999

A. 64.353/VIII-1258

In zake : **WOLFF** John,
Monte-Carlolaan 104/53
1190 Brussel,

tegen :

**de Rijksdienst voor Jaarlijkse
Vakantie (RJV),**
Elyzeeseveldenstraat 12
1050 Brussel.

DE RAAD VAN STATE, VIIIe KAMER,

Gezien het op 3 juli 1995 ingediende verzoekschrift, waarbij John WOLFF de nietigverklaring vordert van de beslissing d.d. 10 april 1995 waarbij de directieraad van de Rijksdienst voor Jaarlijkse Vakantie hem voor de periode van 1 oktober 1992 tot 31 augustus 1993 de vermelding "slecht" oplegt, van welke beslissing hij kennis heeft gekregen op 3 mei 1995;

Gezien de regelmatig uitgewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag van de heer PAQUET, auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 11 maart 1999 waarbij de neerlegging van het dossier en het verslag ter griffie wordt gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen en gezien de laatste memories;

Gelet op de beschikking van 4 oktober 1999, waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 5 november 1999;

Gehoord het verslag van de heer GEUS, kamervoorzitter;

Gehoord de opmerkingen van Mr. DETRY, advocaat, die voor verzoeker verschijnt, en van Mr. DEPRE, loco Mr. LAMBERT, advocaat, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van de heer PAQUET, auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de volgende feiten dienstig zijn voor het onderzoek van het beroep :

1. Verzoeker, die op 1 juni 1963 bij de Rijksdienst voor Jaarlijkse Vakantie in dienst is getreden als tijdelijk klerk, is daar sedert 1 augustus 1989 hoofdklerk.

2. In 1992 wordt hij afgevaardigde van een representatieve vakorganisatie en secretaris van de afdeling "RJV" van die vakbond.

3. Op 17 februari 1993 worden de volgende ongunstige feiten en vaststellingen ingeschreven op zijn

persoonskaart, die hij op 18 februari 1993 voor gezien tekent :

" De heer WOLFF heeft de onhebbelijkheid gewoonlijk op het werk aan te komen na 9 uur, het begin van de stamtijd, en achteraf een stuk tot staving van de afwezigheid aan zijn hiërarchische meerdere voor te leggen.

Sinds ik op 1 oktober 1992 aangewezen ben als coördinator van de dienst klanten, heb ik de heer WOLFF er dikwijls op gewezen dat hij zich daardoor niet hield aan de richtlijnen naar luid waarvan personeelsleden vooraf de toestemming moeten vragen om later te mogen binnenkomen. Toen mijn geduld ten einde was, heb ik geweigerd twee stavingsstukken te aanvaarden en heb ik ze doorgestuurd naar de heer D. VANDRIESSCHE, hoofd van het departement Algemene Ressources, die ze aan de administrateur-generaal heeft voorgelegd.

Toen de heer WOLFF op donderdag 12 februari 1993, 's ochtends, omstreeks 10 uur op de dienst aankwam, heeft de heer Jean-Claude DOUCET, zijn hiërarchische meerdere, hem de straf meegedeeld waartoe de administrateur-generaal besloten had, namelijk het schrappen van twee halve dagen vakantie van zijn vakantiekaart 1993.

De heer WOLFF, die razend kwaad was over die beslissing, is mijn kantoor binnengestormd en heeft mij uitgemaakt voor al wat lelijk is.

Enkele minuten later is hij opnieuw komen aanlopen, heeft hij met de vuist op tafel geklopt en geschreeuwd dat ik het stuk tot staving van zijn afwezigheid van diezelfde donderdag 12 februari moest ondertekenen. Wat ik geweigerd heb!

Achteraf is de heer WOLFF zover gegaan de heer Jean-Claude DOUCET, zijn rechtstreekse meerdere, voor de ogen van de hele dienst verbaal aan te vallen.

Mijns inziens gaat het gedrag van de heer WOLFF de grenzen van het toelaatbare te buiten en verstoort het in ernstige mate de betrekkingen in en de organisatie van de dienst.

De heer WOLFF moet de elementaire regels kennen die inherent zijn aan ons werk. Hij zou blijk geven van wijsheid als hij de taken ter harte zou nemen die hem bij de Rijksdienst voor Jaarlijkse Vakantie ten deel vallen."

4. Op 23 maart 1993 worden de volgende ongunstige feiten en bevindingen ingeschreven op zijn persoonskaart, die hij diezelfde dag voor gezien tekent, waarbij een terechtwijzing wordt voorgesteld :

" Op 27 november 1992 heb ik aan de heer DOUCET, bestuurschef en hiërarchische meerdere van de heer WOLFF, een nota gericht waarvan de betrokkene een

kopie heeft ontvangen. In die nota stond het volgende te lezen :

'U wordt verzocht om vanaf 30 november 1992 elke dag aan de heer WOLFF het werk te geven dat hij die dag moet afmaken.

U dient het dagelijks rendement van de betrokkene te noteren en mij daarvan elke vrijdag een overzicht te geven.

Bovenop de dagen gewettigde afwezigheid waarop de heer WOLFF in zijn hoedanigheid van vakbondsafgevaardigde aanspraak kan maken, kan hij over ten hoogste één dag per week beschikken om zich met vakbondszaken bezig te houden.

Ik wijs erop dat de betrokkene in de eerste plaats een personeelslid van de RJV is en dan ook het grootste deel van zijn tijd aan de werkzaamheden van de dienst moet wijden."

Na een maand heb ik geconstateerd dat :

1. de heer WOLFF na 9 uur bleef aankomen en dat hij na zijn aankomst zijn bonnen aan zijn onmiddellijke chef gaf, hoewel het personeel bij dienstnota 92-94 van 22 oktober 1992 nogmaals gewezen was op het terzake geldende principe. De heer WOLFF is perfect op de hoogte van dat principe maar gedraagt zich er niet naar, tenzij hij buiten het gebouw een vergadering van de vakbond moet bijwonen;
2. zijn rendement voor de dienst zo goed als te verwaarlozen is. Dat is geconstateerd door zijn onmiddellijke chef, wiens verslagen van 4, 14 en 18 december 1992 en 11 februari 1993 bijgevoegd zijn.

Sedert januari, dat wil zeggen reeds tweeënhalve maand lang, is geen enkele verbetering vastgesteld. Integendeel, de heer WOLFF heeft de heren DEMOTTE, DOUCET en andere personeelsleden van de dienst "klanten" herhaaldelijk uitgescholden. De heer DEMOTTE, adjunct-adviseur en coördinator van de dienst, heeft overigens op zijn persoonskaart twee aantekeningen gemaakt.

Met het oog op de reorganisatie van de telefoondienst heeft de heer DEMOTTE de heer WOLFF verzocht bij het personeel van de semi-automatische telefooncentrale te gaan werken. De heer WOLFF heeft geweigerd om gevolg te geven aan dat bevel, aangezien hij naar eigen zeggen van telefoneren hoofdpijn en hypertensie krijgt (zie de bijgevoegde nota die de heer DEMOTTE op 10 februari 1993 aan de heer WENS heeft gericht).

Op te merken valt echter dat het personeelslid onophoudelijk telefoneert. Er stond hem een buitenlijn ter beschikking. De heer WOLFF beweerde

dat de administrateur-generaal, de heer SMEETS, hem gezegd had dat hij die kon krijgen. Achteraf is gebleken dat dit niet waar was.

Gelet op alle gezondheidsproblemen die de telefoon hem bezorgt, heb ik zijn buitenlijn dan ook laten afsluiten.

Zulks heeft de heer WOLFF er echter niet toe aangezet te werken. Hij loopt liever door de gangen van het gebouw, zogezegd om zijn taken als vakbondsafgevaardigde te vervullen. Als hij niet rondloopt, is hij aan het telefoneren. Voor de dienst levert hij echter niet het minste werk dat die naam waardig is.

Op 17 februari jongstleden is aan de heer WOLFF een nieuwe, als volgt luidende nota overhandigd :

"Vanaf vandaag zal uw onmiddellijke meerdere u dagelijks uw werk voor die dag geven. U dient het afgemaakte werk vóór 17.15 uur aan de heer DEMOTTE te overhandigen.

Ik wijs er u nogmaals op dat u aanwezig moet zijn van 9 tot 12.30 uur en van 13 tot 16 uur. Zo u later aankomt of vroeger weggaat dan hierboven is aangegeven, zal u automatisch een halve dag vakantie worden afgenomen tenzij u de dag daarvoor bij uw hiërarchische meerdere een geldige reden hebt opgegeven.

Uw aanwezigheid in de cafetaria mag niet langer duren dan 10 minuten 's ochtends en 10 minuten 's middags.

Als u deze bepalingen niet naleeft, zal u een tuchtstraf worden opgelegd.

Voorts heeft de administrateur-generaal mij laten weten dat hij u een halve dag per week toekent zodat u, samen met de voorzitter van uw vakbond, uw taken van vakbondsafgevaardigde kunt vervullen."

Het werk, namelijk het klasseren van kwitanties, zou normaal twee dagen in beslag moeten nemen, zelfs voor iemand die daarvoor de tijd neemt.

Tot op vandaag heeft de WOLFF nog nooit enig afgehandeld werk aan de heer DEMOTTE bezorgd.

Hij kan nochtans in zijn eigen kantoor werken, waar hij alleen is en ver verwijderd van de telefoon, die zo schadelijk is voor zijn gezondheid.

Uit dit alles kan ik dan ook afleiden dat zijn rendement te verwaarlozen is.

Naar eigen zeggen vervult hij zijn taken van vakbondsafgevaardigde. De Rijksdienst voor Jaarlijkse Vakantie kan het zich echter niet veroorloven een vakbondsafgevaardigde alleen voor zijn vakbond te laten werken. Geen enkel lid van de vakbondscomités werkt uitsluitend voor zijn vakbond. Allen dienen het merendeel van hun tijd aan de werkzaamheden van de dienst te wijden.

Toen de administrateur-generaal vastgesteld had dat de heer WOLFF de gangen van het hele gebouw bleef afdweilen, heeft hij mij het bevel gegeven de heer WOLFF erop te wijzen dat hij op zijn plaats moest blijven en binnen de gestelde termijn het werk moest afhandelen dat zijn hiërarchische meerdere hem toevertrouwt. De vergaderingen van de vakbond mag hij blijven bijwonen.

In het bijzijn van de heer DOUCET en van de heer DE DONDER, ondervoorzitter van de vakbond van de heer WOLFF, heeft de heer DEMOTTE hem een nota in die zin overhandigd.

Al jarenlang is door de opeenvolgende meerderen van de heer WOLFF geconstateerd dat hij te laat aankomt en dat zijn rendement zo goed als te verwaarlozen is. Sedert 1991 lijkt de gemakzucht van de heer WOLFF echter alleen maar groter te worden. De heren HANSON, VAN LAETHEM, WENS en DOUCET en zelfs de heer GASPARD, die toen administrateur-generaal a.i. was, hebben hem aanmerkingen gemaakt over het feit dat hij te laat aankomt en nagenoeg geen rendement haalt.

Dat heeft de betrokkene er niet toe aangezet zijn leven te beteren."

5. Op 13 en 31 augustus en op 1 september 1993 worden op de persoonskaart van verzoeker nog andere ongunstige feiten en bevindingen ingeschreven, alsook een voorlopig voorstel van een blaam, dat als volgt gemotiveerd is :

" Op 1 juli 1993 heeft de heer G. DEMOTTE, adjunct-adviseur en coördinator van de dienst "klanten", aan de heer J. WOLFF een nota gericht waarin hij deze verzoekt aan te geven om welke redenen hij professionele belangstelling toonde voor de aannemer voor het kabelnetwerk van de Rijksdienst. De heer DEMOTTE heeft het personeelslid er tevens op gewezen dat hij niet op de derde verdieping hoefde rond te lopen en dat de taak die zijn hiërarchische meerderen hem hadden toevertrouwd het klasseren van de formulieren L70-L75 was.

Op 13 augustus 1993 heeft de heer G. DEMOTTE op de persoonskaart van de heer J. WOLFF ingeschreven dat hij tot de bevinding was gekomen dat de voornoemde het nog steeds niet nodig had geacht hem te antwoorden. De heer J. WOLFF gaf weliswaar mondeling toe dat de hem verweten feiten klopten, maar heeft categorisch geweigerd de voormelde inschrijving op zijn persoonskaart te ondertekenen.

Op 30 augustus 1993 heeft de heer A. GASPARD, adjunct-administrateur-generaal, de heer G. DEMOTTE verzocht de heer J. WOLFF nogmaals op te roepen om in aanwezigheid van een getuige de inschrijving d.d. 13 augustus op zijn persoonskaart voor gezien te tekenen of, in voorkomend geval, een proces-verbaal van bevinding op te maken waarin die weigering wordt vastgesteld.

Op 31 augustus 1993 heeft de heer G. DEMOTTE zich om 11.35 uur, samen met de heer J.C. DOUCET, bestuurschef en meerdere van de heer J. WOLFF, naar het kantoor van de betrokkene begeven om deze er opnieuw toe te overreden de inschrijving d.d. 13 augustus 1993 op zijn persoonskaart voor gezien te tekenen. De betrokkene heeft hem geantwoord dat hij geen tijd had, aangezien in zijn agenda een vakbondsopdracht was ingeschreven voor diezelfde dag, 's middags. Hij heeft daarop voorts laten volgen dat, gelet op zijn graad van hoofdklerk, geen schriftelijk antwoord op de nota d.d. 1 juli 1993 van de heer G. DEMOTTE moest worden verwacht.

De heer J. WOLFF, die opgeroepen was om op 1 september 1993 te verschijnen in het kantoor van de heer G. DEMOTTE, heeft daar in aanwezigheid van de heer J.C. DOUCET een fotokopie gekregen van zijn persoonskaart. Hij heeft beweerd dat hij het recht had om die kaart gedurende 10 dagen bij zich te houden om zijn advocaat om advies te kunnen vragen alvorens een beslissing te nemen. Tijdens dat onderhoud heeft de heer J. WOLFF het zich veroorloofd mijn adjunct te bekritisieren en heeft hij twijfels geuit aangaande diens bevoegdheden binnen mijn directie.

Er behoort te worden opgemerkt dat de heer J. WOLFF de onderscheiden inschrijvingen op zijn persoonskaart heeft ondertekend maar er commentaar heeft bijgeschreven.

Uit de houding van de heer J. WOLFF blijkt dat hij nog steeds niet heeft besloten zijn leven te beteren. Hij is onbeleefd en valt zijn meerderen verbaal aan."

6. Op 27 september 1993 stelt de onmiddellijke hiërarchische meerdere van verzoeker voor hem de vermelding "slecht" toe te kennen, welk voorstel op 30 september 1993 door de directeur wordt ondertekend en op 25 oktober 1993 ter kennis van verzoeker wordt gebracht.

7. Op 17 november 1993 beslist de directieraad van de Rijksdienst voor Jaarlijkse Vakantie eenparig verzoeker de vermelding "slecht" toe te kennen, aangezien die raad van mening is "dat het feit dat de heer J. WOLFF herhaaldelijk te laat aankomt zonder daarvoor enige passende rechtvaardiging te geven, dat hij het intern reglement, dat voor iedereen geldt, niet naleeft, zijn gemaakte houding, zijn agressiviteit en zijn onbeleefdheid tegenover zijn hiërarchische meerderen en zijn collega's evenveel zaken zijn die ertoe leiden dat zijn beoordeling 'zeer goed' door de beoordeling 'slecht' wordt vervangen".

8. Op 15 december 1993 brengt de voorzitter van de directieraad verzoeker op de hoogte van die beslissing, waarna deze op 4 januari 1994 zijn beoordelingsstaat tekent en daarop vermeldt dat hij daar niet akkoord mee gaat.

9. Op 12 januari 1994 stelt hij beroep in bij de raad van beroep die opgericht is voor de instellingen van openbaar nut die door het Ministerie van Sociale Voorzorg gecontroleerd worden.

10. Op 30 maart 1994 richt de administrateur-generaal van de Rijksdienst voor Jaarlijkse Vakantie het beoordelingsdossier van verzoeker aan de voorzitter van de raad van beroep.

11. Op 27 juni 1994 komt die raad samen om een advies uit te brengen; in het proces-verbaal van de hoorvergadering staat het volgende te lezen :

" De heer M. DEMETER, die het voorstel van het bestuur verdedigt, heeft tijdens de zitting gezegd dat hij voor de verdediging van het bestuur verwees naar verscheidene documenten die niet vervat waren in het administratief dossier.

Mevrouw Ch. JORDAN, die verzoeker verdedigt, heeft haar verwondering geuit over en gezegd niet akkoord te gaan met die handelwijze. Zij heeft opgemerkt dat, indien de beraadslaging betrekking zou hebben op niet bij het administratief dossier gevoegde documenten, de rechten van verdediging kennelijk geschonden zouden zijn.

De voorzitter heeft gewezen op de bepalingen van artikel 90 van het koninklijk besluit van 2 oktober 1937 houdende het statuut van het rijkspersoneel, namelijk : "De raad van beroep mag over geen aanvraag beraadslagen of beslissen, indien het onderzoek niet geheel geëindigd is, indien de verzoeker niet in de gelegenheid werd gesteld zijn verweermiddelen te doen gelden, en indien het dossier niet alle dienende gegevens bevat opdat de raad met volle kennis van zaken advies kan geven."

Opdat het algemene beginsel van de eerbiediging van de rechten van verdediging wordt nageleefd, vraagt de voorzitter bijgevolg dat alle dienstige stukken bij het administratief dossier zouden worden gevoegd en dat het onderzoek van het door de heer John WOLFF ingestelde beroep naar een latere datum wordt verschoven [...]"

12. Op 13 juli 1994 wordt een kopie van dat proces-verbaal gericht aan de administrateur-generaal van de Rijksdienst voor Jaarlijkse Vakantie, die de aldus gevraagde stukken op 30 september 1994 toestuurt aan de voorzitter van de raad van beroep.

13. Op 23 januari 1995 brengt de raad van beroep het volgende advies uit :

" - Gelet op het door de heer John WOLFF ingestelde beroep tot herziening van de beoordeling 'slecht', die hem op 17 november 1993 door de directieraad is toegekend en die hem op 4 januari 1994 ter kennis is gebracht.

- Overwegende dat duidelijk uit de debatten blijkt, enerzijds dat :
 - het rendement van verzoeker zo goed als te verwaarlozen is, aangezien hij 'gemiddeld slechts 50% van de stamtijd aanwezig is op de RJV' en 'wat hij per week presteert, kan worden geraamd op het controleren van ongeveer 200 kwitanties terwijl het gemiddelde voor dat werk op ongeveer 5.000 kwitanties per dag ligt';

en anderzijds dat :

- verzoeker een onaangenaam karakter heeft, aangezien hij "dreigementen in de mond neemt en agressief en onbeleefd wordt wanneer hem een opmerking wordt gemaakt" en hij naar zijn eigen zeggen "nogal harde woorden in de mond durft nemen wanneer zijn hiërarchische meerderen hem vragen zich te verantwoorden voor zijn arbeidsverzuim of zijn te laag rendement".
- Overwegende, overigens, nog steeds wat de houding van de heer WOLFF betreft, dat hij in zijn "antwoord op het voorlopig voorstel van tuchtstraf" een kennelijk gebrek aan respect jegens zijn hiërarchie aan de dag legt : "alle voorwendsels zijn dan ook goed om maar een straf te kunnen opleggen aan al wie niet het geluk heeft diegenen te behagen die blijkbaar denken bekleed te zijn met goddelijke macht, aangezien zij ervan uitgaan dat zij al het mogelijke en onmogelijke mogen bedenken en aldus hun diepste minachting voor het menselijk wezen ten toon spreiden".
- Overwegende, ten slotte, dat niet uit de beraadslagingen blijkt dat men de heer WOLFF zou hebben belet zijn taken als vakbondsafgevaardigde te vervullen,
- dat er geen oorzakelijk verband bestaat tussen de opdracht van vakbondsafgevaardigde van de heer WOLFF en de moeilijkheden die hij in zijn beroepsleven ondervindt.
- verklaart de raad van beroep, met vijf tegen drie stemmen, dat het beroep dat de heer J. WOLFF, hoofdklerk, heeft ingesteld met het oog op de herziening van de beoordeling "slecht" die hem op 17 november 1993 door de directieraad van de RJV is toegekend, ongegrond is."

14. Op 8 februari 1995 wordt dat advies meegedeeld aan de administrateur-generaal van de Rijksdienst voor Jaarlijkse Vakantie.

15. Op 10 april 1995 besluit de directieraad van de Rijksdienst voor Jaarlijkse Vakantie eenparig om zich bij het advies van de raad van beroep aan te sluiten en de beoordeling "slecht" te bevestigen.

16. Op 14 april 1995 richt de administrateur-generaal van de Rijksdienst voor Jaarlijkse Vakantie een nota aan verzoeker om hem van die beslissing kennis te geven; die nota wordt hem op 3 mei 1995 overhandigd, nadat hij van 18 april tot 2 mei 1995 met vakantie was geweest;

Overwegende dat verzoeker een eerste middel ontleent aan "schending van artikel 87 van het koninklijk besluit van 28 september 1984 tot uitvoering van de wet van 19 december 1974 tot regeling van de betrekkingen tussen de overheid en de vakbonden van haar personeel, machtsoverschrijding, ontstentenis van motivering, onjuiste motivering, machtsoverschrijding en machtsafwending"; dat hij uiteenzet dat de raad van beroep geoordeeld heeft dat er tussen de hem ten laste gelegde feiten en zijn vakbondsactiviteiten geen verband bestond, zonder dit oordeel te motiveren; dat hij uiteenzet dat de tegen hem ingebrachte feiten "nauw verband houden met het feit dat hij tijdens de bewuste periode vele vakbondsactiviteiten ontwikkelde, wat een invloed zou hebben gehad op zijn rendement en op zijn houding tegenover zijn hiërarchische meerderen"; dat hij tevens aanvoert dat de beoordeling van het door hem geleverde werk in hoge mate subjectief is en dat zijn hiërarchische meerderen hem nog meer zijn gaan pesten en aldoor maatregelen hebben getroffen ter beperking van zijn mogelijkheden om zijn prerogatieven als vakbondsafgevaardigde ten volle uit te oefenen; dat verzoeker in zijn memorie van wederantwoord benadrukt dat hij altijd de vermelding "zeer goed" heeft gehad totdat hem een vakbondsopdracht is toevertrouwd; dat verzoeker in zijn laatste memorie ten slotte opmerkt dat de

prerogatieven van de vakbonden die door de vakbondsafgevaardigden kunnen worden uitgeoefend relatief ruim zijn en logischerwijze enige voorbereiding en enkele contactnames vergen, waarop hij naar de strekking van de artikelen 16 en 17 van de wet van 19 december 1974 verwijst;

Overwegende dat verzoeker niet aantoont en evenmin tracht aan te tonen dat de uitoefening van zijn prerogatieven als vakbondsafgevaardigde zoveel tijd in beslag zou nemen dat het hem onmogelijk zou zijn enige prestaties die naam waardig ten behoeve van zijn werkgever te leveren; dat hij niet betwist dat wat de raad van beroep over zijn rendement heeft beweerd juist is; dat daaruit blijkt dat hij slechts 0,8% doet van wat zijn collega's verzetten; dat een dermate symbolische beroepsactiviteit de toekenning van de beoordeling "slecht" rechtvaardigt; dat het middel ongegrond is;

Overwegende dat verzoeker een tweede middel ontleent aan schending van de artikelen 11 en 18 van het koninklijk besluit van 7 augustus 1939 betreffende de beoordeling en de loopbaan van het rijkspersoneel en van het beginsel van de redelijke termijn; dat hij aanvoert dat geen enkele van de in de voormelde bepalingen voorgeschreven termijnen is nageleefd; dat hij daarop laat volgen dat hij door het ondoordacht laten aanslepen van de procedure een ernstig nadeel heeft geleden, aangezien hij "sindsdien de herziening van zijn beoordeling niet heeft kunnen verkrijgen doordat de lopende procedure tot gevolg heeft gehad dat de conflictueuze sfeer tussen zijn hiërarchie en hemzelf onderhouden werd";

Overwegende dat de termijnen gesteld in de artikelen 11 en 18 van het koninklijk besluit van 7 augustus 1939 geen dwingende termijnen zijn; dat uit het verloop van de procedure geen abnormale of

ongerechtvaardigde vertragingen blijken; dat de totale duur van de procedure niet als onredelijk kan worden bestempeld; dat het middel ongegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten, bepaald op 4.000 frank, komen ten laste van verzoeker.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting, op zeventien november 1900 negenennegentig door :

De Hr.	GEUS,	kamervoorzitter,
Mevr.	DAURMONT,	staatsraad,
Mevr.	GEHLEN,	staatsraad,
Mevr.	HONDERMARCQ,	griffier.

De Griffier,

De Voorzitter,

M.-Cl. HONDERMARCQ.

J.-Cl. GEUS.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.